

NEPOPUSTLJIVOST V DUHU

»NE ODNEHAJ! NE PRIZNAJ PORAZA!

NA KONCU BOŠ VIDEL, DA SE JE ZELO IZPLAČALO VZTRAJATI!

(»Toda kdor bo vztrajal do konca, bo rešen.«) Matej 10:22 (MSG).

Beseda živi

Larisa Čanji

Kako **končamo**, je mnogo pomembnejše od tega, **kako smo začeli**. Želeni končni cilj vsakega Božjega otroka je slišati Gospodovo pohvalo: **»Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!«** (Matej 25:21). Da pa bi lahko dobro in uspešno prečkali ciljno črto, je pomembno imeti **nepopustljivega duha**, ki ne zna odnehati in obupati!

Čolnar, slika nepopustljivega vernika, usmerja svoj čoln proti toku vsesplošno sprejetih življenjskih prepričanj, ki so na žalost postala tudi del cerkvenih ljudi. **»Ne ljubite sveta in tudi ne tistega, kar je v svetu! Če kdo ljubi svet, v njem ni Očetove ljubezni, kajti vse, kar je v svetu – poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja – ni od Očeta, ampak od sveta. Svet in njegovo poželenje (vedno želeti, želeti, želeti) mineta; kdor pa izpolnjuje Božjo voljo (tisto, kar Bog želi), ostane vekomaj.«** (1. Janez 2:15-17).

Kaj pomeni imeti nepopustljivega duha?

Sinonimike, ki nam bodo to besedo bolj osvetlile, so: neusmiljenost, naravnost k odločnosti, vztrajnosti, konstantnosti, pogumnosti, zahtevnosti, strogosti, osredotočenosti le na eno stvar. Nepopustljivo srce je odločeno, da zaključi svojo tekmo so zelenega rezultata. Nič, prav nič ga ne more preusmeriti ali zamotiti, da ne bi doseglo svojega cilja. To je slika nepopustljivega kristjana, Božjega sina ali hčere, ki je popolnoma nepopustljiv v svoji veri, upanju in ubogljivosti do Boga, ne glede na velikost in moč sovražnika in njegovih prizadevanj po uničenju. **NEPOPUSTLJIVI KRISTJAN USTVARJA ZGODOVINO V PRAVEM POMENU BESEDE!** Vsemogočni Gospod preko Svojega Svetega Duha v nas vgrajuje vrlino nepopustljivega duha. Gospod je ta, ki nas spreminja v nepopustljive vernike.

Gospod je za vsakega posebej pripravil individualno življenjsko pot. **»Zahvaljujem se ti, ker sem tako čudovito ustvarjen, čudovita so tvoja dela, moja duša to dobro pozna. Moje kosti niso bile skrite pred tabo, ko sem bil narejen na skrivnem, stkan v globočinah zemlje. Moj zarodek so videle tvoje oči. V tvojo knjigo so bili vsi zapisani, dnevi, ki so bili oblikovani, ko ni še nobeden od njih obstajal.«** (Psalm 139: 14-16).

Napačne odločitve nas popeljejo na stran pota, vendar je iskreno kesanje to, ki nas spet obrne v pravo smer. Božja Beseda nas spodbuja: **»Ker nas torej obdaja tako velik oblak pričevalcev, tudi mi odstranimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka prevzame, ter vztrajno **tecimo v tekmi**, ki nas čaka. Uprimo oči v Jezusa, začetnika in dopolnitelja vere. On je zaradi veselja, ki ga je čakalo, pretrpel križ, preziral sramoto in sédel na desnico Božjega prestola. Pomislite vendar nanj, ki je od grešnikov pretrpel tolikšno nasprotovanje, da se v svojih dušah ne boste utrudili in **omagali**.«** (Hebrejcem 12:1-3). Za takšno tekmo je potreben nepopustljivi duh! Vsak Božji otrok ima v sebi moč Svetega Duha, ki ga dela zmožnega za uresničitev ciljev zmage.

Nasprotovanja, s katerimi se soočamo, so lahko na področju zakona, družine, zaposlitve, šole, financ, zdravje, ipd. Situacija, v kateri se nahajamo, lahko izgleda popolnoma brezupna. Veslamo proti toku in ta nas skuša prisiliti, da se predamo, odnehamo. **Dobra novica glasi:** **»Pri ljudeh je to nemogoče,**

ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče.» (Marko 10:27). Izpolniti moramo pogoje kvalifikatorja, ki ga najdemo v Marku 9:23 **»Vse je mogoče tistemu, ki veruje.«** Da bi videli kako nemogoče postane mogoče, je potreben nepopustljivi vernik!

SKOZI BOŽJO MOČ IN MILOST JE MOGOČE VIDETI IZPOLNITEV NEMOGOČEGA, TEGA, KAR PRESEGA NARAVNE ČLOVEŠKE ZMOŽNOSTI.

Zavedati se moramo, da je vsaka bitka ŽE dobljena, vendar se kljub temu moramo nepopustljivo boriti zoper sovražnika in njegove kohorte!

VLADATI V TEM ŽIVLJENJU

»Božja beseda je namreč živa in dejavna (MOČNA).« Hebrejcem 4:12a

Če bi verjeli Božji Besedi natančno tako, kakor nam naroča, bi mnogi živeli dramatično drugačna življenja. Včasih je naš največji izziv preprosto verjeti Božji Besedi bolj kot našim obstoječim okoliščinam. Zavedati se moramo, da so okoliščine predmet spremembe, kar pa ne velja za nespremenljivo Božjo Besedo. **»Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa nikakor ne bodo prešle.«** (Luka 21:33).

Kaj Božja Beseda pravi o načinu našega življenja na tem svetu? **»Kajti če je smrt zaradi enega prestopka zakraljevala po enem, bodo tisti, ki prejemajo obilje milosti in daru pravičnosti, toliko bolj kraljevali (KOT KRALJI IN KRALJICE) v življenju po enem, Jezusu Kristusu.«** (Rimljanom 5:17).

Ne pozabimo, da nas je po padcu v greh Jezus odkupil s Svojo dragoceno krvjo. Vse, kar je Adam predal Satanu, je Jezus priboril nazaj in izjavil: **»Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji.«** (Matej 28:18).

Mi smo del Kristusa! **»Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase del telesa.«** (1. Korinčanom 12:27).

»Vsi so namreč iz enega (Kristusa), tisti, ki posvečuje, in tisti, ki so posvečeni.« (Hebrejcem 2.11).

»Toda ne prosim samo za té, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame: da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju, da bo svet veroval, da si me ti poslal.« (Janez 17:20-21).

»Kajti kakor biva On, tako bivamo tudi mi na tem svetu.« (1. Janez 4:17b).

»Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo.« (Janez 1:16).

»Kakšna je čezmerna veličina (NEIZMERLJIVA, NEOMEJENA) njegove zmožnosti do nas, ki verujemo po dejavnosti njegove silne moči.« (Efežanom 1:19).

Jezus je vladal na tem svetu. Noben zemeljski izziv ni bil kos Njemu, ki je v življenju vladal.

Demonizirani ljudje Ga niso ustražovali. Imel je namreč odgovor, ki je ustavil nasprotujoče se besede. Vse zapornike in ujetnike je osvobodil. Teh primerov je toliko, da najdemo v Janezu zapis: **»Jezus je vpričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; Jezus pa je storil še veliko drugega. Če bi to popisali eno za drugim, mislim, da ves svet ne bi mogel obseči knjig, ki bi bile napisane.«** (Janez 20:30; 21:25).

JEZUS JE VLADAL V ŽIVLJENJU. VLADAL JE NAD NASPROTOVANJI IN STISKAMI. PRINESEL JE NEBO NA ZEMLJO. OD NAS PRIČAKUJE TO IN ŠE VEČ: **»Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu.«** (Janez 14:12).

OD KOD PRIHAJA MOČ ZA VLADANJE ŽE NA TEM SVETU?

Biti moramo MOČNI v BOŽJI MILOSTI!

»Tisti, ki prejemajo obilje milosti in daru pravičnosti, toliko bolj kraljevali v življenju po enem, Jezusu Kristusu.« (Rimljanom 5:17b). Vladamo lahko zaradi in po obilju Božje milosti in daru pravičnosti.

»Kajti naš boj se ne bije proti krvi in mesu, ampak proti vladarstvu, proti oblastem, proti svetovnim gospodovalcem te mračnosti, proti zlohotnim duhovnim silam v nebeških področjih.« (Efežanom 6:12).

Vsak Božji otrok se nahaja v vojni. Če temu ni tako, pripadamo svetu in se varamo, da smo Božji otroci. »Če bi bili od sveta, bi svet ljubil, kar je njegovo; ker pa niste od sveta, ampak sem vas jaz odbral od sveta, **vas svet sovraži.**« (Janez 15:19).

Naše orožje MILOSTI ima veliko moč. »**Orožje našega bojevanja ni meseno, ampak ima v Bogu moč, da podira trdnjave. Podiramo razmisleke in vsakršno visokost, ki se dviga proti spoznanju Boga, in vsako misel podvržemo poslušnosti Kristusu.**« (2. Korinčanom 10:4-5).

KAJ JE **BOŽJA MOČ**, ki podira sovražnikove trdnjave? Gre za Njegovo **nezasluženo milost**, ki je dana vsakemu Božjemu otroku.

»Zato pa, moj otrok, **bodi močan v milosti, ki je v Kristusu Jezusu.** Trpi z menoj kot dober vojak Kristusa Jezusa. Nihče, ki služi vojsko, se ne zapleta v vsakdanje opravke, da bi le bil po volji tistemu, ki ga je vzel za vojaka. Tekmovalec ne dobi venca, če ne tekmuje po pravilih.« (2. Timotej 2.1, 3-5).

Pavel je Timoteju naročil, naj bo MOČAN V MILOSTI! To je orožje, ki nam zagotavlja uspešen konec. To ni enostavno, vendar je v Bogu mogoče! »**..ter tečem (PRITISKAM NAPREJ) proti cilju po nagrado.**« (Filipljanom 3:14).

BOŽJA MILOST KOT VIR MOČI

Božja MILOST je vse, kar potrebujemo za bitko in tako uspešno premagamo vsako stisko in težavo. Vendar moramo z milostjo sodelovati, saj je akcija k veri jasen dokaz žive vere, ki jo posedujemo. »**Po katerem se nam je tudi po veri odprl dostop v to milost, v kateri stojimo in se ponašamo z upanjem na Božjo slavo.**« (Rimljanom 5:2). Milost nikoli ne pojenja, pojenja lahko le naša vera. Če vere ni, potem je moč milosti presekana in se borimo le po lastnih močeh. Da bi preprečili nesrečo, se moramo izgrajevati na presveti veri. »**Vi, ljubi, pa izgrajujte sebe na temelju svoje presvete vere, tako da molite v Svetem Duhu, ohranite se v Božji ljubezni in čakajte na usmiljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki pelje v večno življenje. Do omahljivcev bodite usmiljeni. Rešite druge in jih potegnite iz ognja. Spet do drugih pa bodite usmiljeni, vendar s strahom – in sovražite celo obleko, ki jo je omadeževalo meso.**« (Juda 1:20-23).

Ker se nahajamo v vojni, lahko uspešno končamo le, če se ohranimo nepopustljive v veri. Biti nepopustljiv je prijetno Gospodu in resnična grožnja kraljestvu teme. To pa je naš klic, naša usoda, naš privilegij v služenju našemu Gospodu Jezusu Kristusu.

PONIŽNOST KOT BOŽJE OROŽJE

»Prav tako mlajši, podredite se starejšim (Ali starešinam.). V medsebojnih odnosih se vsi oblecite v ponižnost, ker Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost. Ponižajte se pod močno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša. Vso svojo skrb vrzite nanj, saj on skrbi za vas« (1. Peter 5:5-7)

BITI PODREJEN pomeni združiti se pod klicem enakega poslanstva. Kako je to mogoče, če vzamemo v obzir različnost karakterjev, moči, sposobnosti in želja? Tako, da se oblečemo v ponižnost!

KDO JE DEJANSKO PONIŽEN IN KDO JE PREVZETEN?

Resnično ponižni verniki verujejo, zaupajo in ubogajo Božjo Besedo bolj kot to, kar sami mislijo, občutijo in si želijo. Posledično so popolnoma odvisni od Božje zmožnosti in ne od svojih telesnih sposobnosti. Iščejo Božjo voljo in se ji uklanjajo ter živijo po veri.

Gospod v Habakuku 2:4 pravi »Glej, napihnjena je, njegova duša v njem ni prava, pravični pa bo v svoji veri (zvestobi) živel.«

Vidimo, da sta si vera in ponos v polarnem nasprotju. Nevera ni nič drugega kot zamaskirani ponos!

Primer 12 vohunov, katerih poslanstvo je bilo ogledati si Obljubljeno deželo po tem, ko so Izraelci izšli iz Egipta. »Pošlji nekaj mož, da ogledajo kánaansko deželo, ki jo bom dal Izraelovim sinovom! Iz vsakega očetnega rodu pošljite po enega moža; vsak izmed njih naj bo knez.« (Numeri 13:2).

Mojzes je torej približno leto dni po izhodu iz suženjstva v Egiptovski deželi poslal po Božjem ukazu 12 mož, oglednikov, da si naj ogledajo deželo, ki jim jo je obljubil Gospod. Med 12. izbranimi možmi, izraelskimi knezi, je bilo deset ponosnih in dva ponižna.

Ko so se vrnili, je spregovorilo najprej deset ponosnih mož, ki pa so delovali zelo ponižno! »Tako so mu pripovedovali: »Prišli smo v deželo, v katero si nas poslal. Zares se v njej cedita mleko in med in tole je njeno sadje, toda ljudje, ki živijo v deželi, so močni in mesta utrjena in zelo velika; tudi Anákovе sinove smo videli tam. Amálek prebiva v deželi Negeb; Hetejci, Jebusejci in Amoréjci

prebivajo na pogorju, Kánaanci pa so ob morju in ob Jordanu...Očrnili so deželo, ki so jo ogledali, pred Izraelovimi sinovi in rekli: »Dežela, ki smo jo prehodili, da bi jo ogledali, je dežela, ki žre svoje prebivalce. In vsi ljudje, ki smo jih videli v njej, so visoke postave. Tam smo videli tudi velikane, Anákovne sinove iz rodu velikanov; v lastnih očeh smo bili kakor kobilice in taki smo morali biti tudi v njihovih očeh.«(Numeri 13:27-29, 32-33). Z drugimi besedami so rekli nekako takole: *Ogledali smo si deželo in resnično je super. Poglejte samo sadež, ki smo ga prinesli nazaj. Vendar so tam močne vojske, celo velikani! Oni so izkušeni vojščaki z orožjem, ki je mnogo močnejše od našega. Mi smo vendar samo kup nedavno osvobojeni sužnjev. Moramo se ozirati na svoje žene in otroke! Le kako naj svoje ljubljene izpostavimo krutostim, mučenjem, posilstvom in celo smrti, ki jih sigurno pričakujejo na drugi strani reke? Moramo vendar ravnati odgovorno kot možje in očetje in prikazati realnost te situacije. Nemogoče je vendar zavzeti takšno ozemlje!*

Čeprav so si želeli imeti to deželo v svoji lasti, jim je bila varnost na prvem mestu! Ljudje so jim verjeli in se zanesli na njihovo modrost in preudarnost. **TI MOŽJE SO VELJALI ZA PONIŽNE, ZA REALNE!** »Tedad je vsa skupnost zagnala vik in krik in ljudstvo je tisto noč jokalo. Vsi Izraelovi sinovi so godrnjali proti Mojzesu in Aronu; vsa skupnost jima je rekla: »O da bi umrli v egiptovski deželi ali da bi umrli v tej puščavi! Zakaj nas GOSPOD vodi v to deželo, da bomo padli pod mečem? Naše žene in naši otroci bodo postali plen. Ali ne bi bilo boljše za nas, če bi se vrnil v Egipt?« In govorili so drug drugemu: »Postavimo si poglavarja in vrnimo se v Egipt!« (Numeri 14:1-4).

Spregovorila pa sta dva »ponosna« voditelja, Jozue in Kaleb. »Kaléb pa je vpričo Mojzesa miril ljudstvo in rekel: »Le pojdemo in se je polastimo; prav gotovo jo lahko premagamo!« Toda možje, ki so hodili z njim, so rekli: »Nikakor ne moremo iti nad to ljudstvo, ker je močnejše od nas.« (Numeri 13:30, 31).

Jozue in Kaleb sta ljudi mirila in jih spominjala, da jim je to deželo obljubil sam Gospod in da se je lahko polastijo! Dobili so vendar BOŽJO BESEDO in na podlagi te Besede, je dežela njihova. Pozivala sta v mobilizacijo in v napad!

Gospod pa ni bil zadovoljen z ljudstvom! » In GOSPOD je rekel Mojzesu: »**Doklej me bo to ljudstvo zaničevalo in kako dolgo mi še ne bodo verjeli kljub vsem znamenjem, ki sem jih storil med njimi?**« (Numeri 14:11).

Njihova nevera se je kazala kot lažna ponižnost, ki bazira svoje kalkulacije na človeški modrosti, zmožnosti in moči. Božja Beseda v Jeremiji 17: 5-8 pravi takole: »Tako govori GOSPOD: **Preklet mož, ki zaupa v človeka in se opira na meso, njegovo srce pa se odmika od GOSPODA. Je kakor suh grm v puščavi, ne vidi, ko pride kaj dobrega; prebiva v izsušeni puščavi, v solnati, neobljudeni deželi. Blagoslovljen mož, ki zaupa v GOSPODA in je GOSPOD njegovo zaupanje. Je kakor drevo, zasajeno ob vodi, ki steza svoje korenine k potoku, ne boji se, ko pride vročina, njegovo listje ostane zeleno; v sušnem letu ne trpi pomanjkanja in ne neha roditi sadu.**«

POTREBNA JE RESNIČNA PONIŽNOST, DA SE Z VSEM SVOJIM SRCEM NASLONIMO V ZAUPANJU NA GOSPODA, NA NJEGOVO ZMOŽNOST (MILOST) REŠITVE IZ NAŠIH STISK IN TEŽAV. LE RESNIČNA PONIŽNOST IMA BOŽJO VERO. GRE ZA NEPOPUSTLJIVO VERO, KI KORENINI V PRAVI PONIŽNOSTI! RESNIČNA PONIŽNOST JE ABSOLUTNA UBOGLJIVOST IN ZANAŠANJE SE NA BOGA. GRE ZA ŽIVLJENJE V POGUMU, NEPOPUSTLJIVOSTI, V MOČI BOŽJEGA NEZASLUŽENEGA DARILA MILOSTI.

»Drug o drugem imejte isto mišljenje, ne razmišljajte o visokih stvareh, marveč se prilagajajte skromnim (Ali skromnim ljudem ali nizkim stvarem.). Ne imejte se v svojih očeh za pametne.« (Rimljanom 12:6).

Ponižni človek se v svojih očeh nima za pametnega. Ko govorimo, govorimo Božjo Besedo in kdo smo mi, da jo interpretiramo na svoj način?

»Ubožci se bodo spet veselili v GOSPODU »The humble also shall increase *their* joy in the LORD.« (NKJV). **»PONIŽNI BODO VEČALI, RASTLI V SVOJEM VESELJU!«** Izaija 29:9a

»GOSPODOVO veselje je vaša moč.« (Nehemija 8:10).

»Kajti tako govori Visoki in Vzvišeni, ki večno prebiva in je njegovo ime sveto: Na višavi in v svetišču prebivam, sem pa hkrati pri potrtem in ponižnem v duhu, da poživljam duha ponižnim, da poživljam srce potrtem.« (Izaija 57:15).

PONIŽNOST – VESELJE – MOČ – DOBRI ZAKLJUČEK (IZPOLNJENA BOŽJA OBLJUBA)!!!

Ko smo oblečeni v oblačila ponižnosti in sledimo Božjim načrtom za naša življenja, postanejo vse prepreke, s katerimi se srečamo, premagljive! V ponižnosti so vse naše kalkulacije osnovane na Božji vsegamogočni zmagi. V ponižnosti verjamemo Gospodovemu poročilu bolj kot vsakršni človeški logiki. Hodimo namreč po veri, saj zavračamo diktat naših čutil ali človeško spoznanje.

To sta storila tudi Jozue in Kaleb v odnosu do njunih žena in otrok. Razumela sta, da bo za njune družine poskrbljeno, če bosta postavila Gospoda in Njegove obljube na prvo mesto.

VRZIMO VSO SKRB NA GOSPODA

»Ker nas torej obdaja tako velik oblak pričevalcev, tudi mi odstranimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka prevzame (pritegne), ter vztrajno tecimo v tekmi, ki nas čaka.« (Hebrejcem 12.1).

Prenos bremena iz naši ramen na Gospodova omogoča Božjemu otroku, da vztraja in nepopustljivo teče v začrtani tekmi. Bremena in grehi so namreč tisti, ki so človeku v napoto in ga ovirajo pri teku. Naš tek pa ni tek na kratke razdalje, temveč maraton.

Eno izmed bremen je prav gotovo SKRB. Prav to je breme, ki je oviralo deset oglednikov, da niso dobro končali svoje naloge. V mislih so namreč imeli skrb za potencialno nevarnost svojih žena in otrok.

Potrebno je poudariti, da skrb za naše družine sama po sebi ni breme. Breme pa postane takrat, ko postavljamo pod vprašaj Božjo zmožnost in željo, da naše družine zaščiti in za nje poskrbi. Če to počnemo, žalimo Božjo celovitost (integriteto) in moč. Jozua in Kaleb sta po štiridesetih letih dokazala napačno presojo desetih oglednikov, ko se v spopadu z Kanaanci njunima družinama ni zgodilo nič slabega. Ravno nasprotno, zaradi bitke s sovražniki sta se njuni družini lahko preselili v Obljubljeno deželo in jo poselili kot svojo dediščino. Drugih deset oglednikov, ki so imeli skrb po človeški zaščiti svojih družin, so pričali smrti svojih dragih v puščavi. Njihove družine so podedovale puščavo!

Velikokrat se srečamo z odločitvijo med varnostjo in Božjim namenom za naša življenja. Ali se bomo odločili za pot, ki pelje v pomembnost Božjega namena, ali pa se bomo predali skrbi za naše ugodje in varnost? Če se bomo odločili za samo-ohranjanje, ne bomo dosegli svojega božanskega namena. Ne pozabimo, da je Božja nagrada vedno neprimerno večja od našega občutka varnosti in ugodja.

»Znašli ste se le pred človeško preizkušnjo, Bog pa je zvest in ne bo dopustil, da bi bili preizkušani čez svoje moči, ampak bo ob preizkušnji tudi omogočil izhod iz nje, da jo boste mogli prestati.« (1. Korinčanom 10:13).

»Vem za načrte, ki jih imam z vami, govori Gospod: načrte blaginje in ne nesreče, da vam dam prihodnost in upanje.« (Jeremija 29:11).

NAUČITI SE MORAMO KAKO PRELOŽITI ALI VREČI SVOJE BREME NA GOSPODA. TO NIKOLI NI PRIJETNO NAŠEMU MESU, VENDAR VEDNO ZELO KORISTNO IN NUJNO POTREBNO. VELIKOKRAT SE BOMO BORILI S ČUSTVI, KI BODO KRIČALA NAJ ODNEHAMO. TAKRAT POMISLIMO NA NAŠEGA GOSPODA JEZUSA, KI NI NIKOLI ODNEHAL. OSTANIMO NEPOPUSTLJIVI V SVOJI BOŽANSKI MISIJI IN PREMAGUJMO SOVRAŽNIKOVE NAPADE. KOLIKO BOŽJIH OTROK NE VSTOPI V KRALJEVANJE Z JEZUSOM ZARADI PREIZKUŠENJ, S KATERIMI SE SOOČAJO. NAMESTO, DA BI VERJELI GOSPODU, SE ZATEKAJO K ČLOVEŠKIM INSTITUCIJAM PO POMOČ. TE JIH UČIJO TEHNIK PREMAGOVANJA IN TAKO ZGREŠIJO SVOJ, OD BOGA DANI, POTENCIAL. NE IZGRAJUJEJO SE NA SVOJI PRESVETI VERI IN KO PRIDE ŽIVLJENSKO ODLOČUJOČA SITUACIJA, NIMAJO MOČI, KI IZHAJA IZ IZGRAJENE VERE, DA BI SE JI UPRLI, VSE PREMAGALI IN OBSTALI!

Preizkušnje, s katerimi se soočamo danes, nas pripravljajo za velike podvige z Gospodom v prihodnosti. Zapomnimo si, da nas Gospod nikoli ne bo popeljal v zahtevne situacije brez tega, da bi nam najprej ponudil temu primeren trening za zmago iz vsake situacije! Naučimo se prelagati vso skrb na Gospoda v resnični ponižnosti, da lahko gremo iz slave v slavo, iz vere v vero in iz moči v moč.

TREZNOST IN BUDNOST

»V medsebojnih odnosih se vsi oblecite v ponižnost, ker Bog se prevzetnim upira, **ponižnim pa daje milost**. Ponižajte se pod močno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša. Vso svojo skrb vrzite nanj, saj on skrbi za vas. **Trezni bodite in budni! Vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl. Uprite se mu, trdni v veri. Saj veste, da prav takšno trpljenje prenašajo vaši bratje, ki so po svetu.**« (1. Peter 5:5b-9).

MILOST NI SAMO POTREBNA ZA NAŠO REŠITEV, ODPUŠČANJE GREHOV, TEMVEČ NAM DAJE POTREBNO MOČ, DA SE SVETIMO V TEM TEMAČNEM, IZGUBLJENEM SVETU. OBLEČI SI MORAMO OROŽJE MILOSTI!

Orožje si moramo nadeti po pravilnem vrstnem redu:

- 1) PONIŽNOST
- 2) PRELOŽITI VSO SKRB NA GOSPODA
- 3) NE POSKUŠATI UREJEVATI SITUACIJE PO ČLOVEŠKIH ZMOŽNOSTIH
- 4) UPRETI SE SKRBI IN STRAHU

TREZNOST

V ta namen nas Gospod po apostolu Petru vzpodbuja, da ostanemo trezni in budni!

Biti trezen izhaja iz grškega glagola **nepho** in pomeni: **biti resen, pameten, občutljiv, zavedati se, biti dostojanstven**. Nasprotje treznosti je biti opit z vinom. Pijan človek izgubi občutek za budnost in je tako lahak plen vsakemu tatu. Opitost pomeni veliko slabost v borbi. Sovražnik lahko zlahka uniči tega, ki ni trezen.

Kako se lahko zaščitimo pred to norostjo opitosti in ostanemo trezni? Tako, da se neprenehoma hranimo in si tešimo žejo z Gospodom, ki resnično zadovoljuje vse naše potrebe. »In ne opijanajte se z vinom, v čemer je razbrzdанost, temveč naj vas napolnjuje Duh: nagovarjajte se s psalmi, hvalnicami in z duhovnimi pesmimi, ko v svojem srcu prepevate in slavite Gospoda. V imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa se nenehoma zahvaljujte Bogu Očetu za vse.« (Efežanom 5:18-20). S čem smo lahko opiti? To je lahko prevelika pozornost s poslom, z nasprotnim spolom, s športnim ali drugim hobijem, socialnim delom, ipd. Vse, kar od nas jemlje energijo ali čemur mi dajemo svojo energijo v večji meri kot Gospodu, je malik.

»Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče kdo iti za menoj, **naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj**. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje (Db. svojo dušo.) zaradi mene, ga bo našel. Kajti kaj koristi človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa zapravi? Ali kaj bo dal človek v zameno za svoje življenje? (Matej 16: 24-26).

DA BI LAHKO BILI PROSTI OPITOSTI, SE MORAMO ODPOVEDATI SVOJIM ŽELJAM, KI SO ZA NAS POMEMBNEJŠE OD GOSPODA. Kako to lahko storimo? Z osredotočanjem se na Gospoda in s tem, da ne dovolimo svojemu razumu, da se ukvarja z nedovoljenimi, nezaželenimi stvarmi.

BUDNOST

Biti buden pomeni **skrbno paziti** in **oprezati za potencialno nevarnostjo ali težavo**; **biti vedno buden, pripravljen in pozoren**.

Kako to storimo? Vedno budni ostanemo preko molitve. Potrebno se je naučiti kako prepoznati prve opozorilne signale nenadnega napada.

»Ko je vstal od molitve, je šel k učencem in ugotovil, da **so od žalosti zaspali**. Rekel jim je: »Kaj spite? Vstanite in molite, da ne pridete v skušnjava.« (Luka 22:45, 46).

Jezus je pred napadom posvetil veliko časa v molitvi. Tudi učence je zajel ta napad, vendar so ZARADI ŽALOSTI pozaspali in niso ostali budni za molitev!

»Vi, ljubi, pa **izgrajujte sebe na temelju svoje presvete vere, tako da molite v Svetem Duhu**.« (Juda 1:20).

»Povedal jim je še priliko, kako morajo vedno moliti in se ne naveličati (**NE OMEDLETI**).« (Luka 18:1).

Z drugimi besedami nam Gospod sporoča, da se ne bomo naveličali in ne omedleli, če bomo vztrajali v molitvi posebno v času, ko se nad nas zgrne žalost.

Impulze Duha, ki nas opozarja na prihajajočo se težavo ali napad, pa lahko utišamo, zatremo s televizijo, internetom, mobilnim telefonom, računalniškimi igricami, hladilnikom. Vse to lahko hrani le naše meso in postajamo bolj in bolj neobčutljivi na vzgibe Svetega Duha.

Zelo pogosto se lahko srečamo ali slišimo za dobre namene vernikov, vendar posledično pomanjkanje izpolnitve danih obljub in želja njihovih src. Duh je voljan, meso pa je slabotno. **Vprašanje je: koga bomo hranili in izgrajevali?** Nikakor ne smemo dopustiti impulzom mesa in tega sveta, da bi vršili nadvlado nad našim duhovnim človekom. Temu se moramo zavestno odpovedati, saj vodi v poraz in smrt! **Če ne bomo nepopustljivo ostali trezni in budni, bo to Satan prav gotovo izkoristil.** On pa je neusmiljeni gospodar, ki krade, kolje in uničuje. Raje se odločimo za drugo pot, pot življenja našega Gospoda Jezusa Kristusa.

UPIRATI SE HUDIČU - NEPOPUSTLJIVO

»Trezni bodite in budni! Vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl. Uprite se mu, trdni v veri. Saj veste, da prav takšno trpljenje prenašajo vaši bratje, ki so po svetu.« (1. Peter 5:5b-9).

Hudičeva identiteta ni: biti lev. Sveto Pismo ga poimenuje za kačo, zmaja, tatu in še kaj drugega. Jezus je resnični »**Lev iz Judovega rodu, Davidova korenina**.« (Razodetje 5:5). Hudič pa je *kakor rjoveč lev*, ki išče koga bi požrl. Če mu človek da možnost, ga bo hudič, kakor lev, tudi neusmiljeno požrl! Hudič je premagani sovražnik, vendar je grdi nasprotnik, s katerim se ni za šaliti. On ne poseduje niti kanček usmiljenja do nas in je na misiji ubijanja, kraje in uničevanja.

Glagol: **upreti se** izvira iz grške besede **authistemi** in pomeni: postaviti se zoper nekoga, vzdržati, nasprotovati, preprečiti z akcijo ali dokazovanjem.

V pripravi na neizbežen oboroženi konflikt, nam Jezusove besede dajejo zagotovilo: »**Glejte, dal sem vam oblast stopati na kače in škorpijone ter na vsakršno sovražnikovo moč. In nič vam ne bo škodovalo**.« (Luka 10:19).

GOSPOD NAM OBLJUBLJA, ČE BOMO HODILI V OROŽJU NJEGOVE MILOSTI, NAM NIČ NE MORE ŠKODOVATI! POMEMBNO PA JE, DA UPORABIMO MOČ, KI NAM JE BILA DANA IN SE HUDIČU UPREMO.

Božja Beseda ne pravi naj prosimo Boga, da odstrani hudiča. Ne! Mi se mu moramo upreti v imenu Jezusa Kristusa, oblečeni v orožje Božje milosti! Bog je dal vso avtoriteto Jezusu in Jezus je dal vso avtoriteto nam. Gre za dobri boj vere! »**Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju, v katero si bil poklican in si to lepo izpovedal pred mnogimi pričami**.« (1. Timoteju 6:12).

PRIMER GOSPODA JEZUSA

»Jezus se je vrnil od Jordana poln Svetega Duha in Duh ga je vodil štirideset dni po puščavi, hudič pa ga je skušal. Tiste dni ni nič jedel, in ko so se končali, je postal lačen. Hudič mu je rekel: »Če si Božji Sin, reci temu kamnu, naj postane kruh.« Jezus mu je odgovoril: »**Pisano je: Človek naj ne živi samo od kruha**.« Nato ga je hudič povedel gor, mu v hipu pokazal vsa kraljestva sveta in mu rekel: »Tebi bom dal vso to oblast in njihovo slavo, kajti meni je izročena in jo dam, komur hočem. Če torej mene moliš, bo vsa tvoja.« Jezus mu je odgovoril: »**Pisano je: Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!**« Potem ga je hudič odvedel v Jeruzalem, ga postavil vrh templja in mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi od tukaj dol; kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval, da te obvarujejo in: Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.« Jezus mu je odgovoril: »**Rečeno je: Ne preizkušaj Gospoda,**

svojega Boga!« Ko je hudič končal z vsemi skušnjavami, se je umaknil od njega do primerne časa. » (Luka 4:1-13).

Kako se je Jezus uprl Hudiču in ga premagal?

- Jezus je preizkušnjo prepoznal in z njo opravil na hitro. Ni se ukvarjal z mislimi preizkušnje za dalj časa.
- Jezus je odgovarjal direktno hudiču. Ni molil k Očetu, da bi odstranil preizkušnjo ali tega, ki preizkuša. **»In ne dajajte prostora hudiču.«** (Efežanom 4:27).
- Jezus je hudiča premagal s citiranjem Božje Besede: »Pisano je...« Zakaj je to tako zelo pomembno? Ker je Božja Beseda dvorezni MEČ. Hudič se je nato umaknil od Njega do primerne časa.

To je naš model nepopustljivega upiranja se hudiču. Preizkušnja lahko pride v obliki strahu, da se nam bo nekaj slabega zgodilo.

Primer iz življenja: Neki pastor je imel ponavljajoče se miselne napade, da bo končal kot žrtev srčnega napada, saj so tako umrli njegovi oče, dedek, pradedek. Boril se je zoper strahu pred smrtjo zaradi srčnega infarkta. Ta strah ga je napadal nenadoma in nepričakovano. Z vsem srcem je molil h Gospodu, da bi On strah odstranil, dokler iz Jezusovega primera v puščavi ni spoznal, da se mora sam direktno zoperstaviti strahu. Vzel je zapisane Božje obljube in jih oblikoval v bojvniški meč. Ko ga je ponovno napadel strah, se je s tem mečem direktno obrnil k strahu in mu z avtoriteto Božje Besede ukazal naj se pobere! Rekel je:« Hudič, dovolj imam! Končal se s strahom in njegovim ustrahovanjem!« Nato je začel glasno citirati obljube iz Božje Besede, ki se nanašajo na omenjeno področje v povezavi z njegovim življenjem. Nikoli več ni bil več žrtev nenadnega strahu. Še danes, dvajset let kasneje, živi mirno in zdravo življenje v duhovnem in telesnem smislu ter deluje kot pastor velike cerkve.

Uprite se mu, trdni v veri (NEPOPUSTLJIVI V SVOJI VERI). 1. Peter 5:9

Trdnost je sinonim za nepopustljivost. Sveto Pismo ne uči, da se naj le enkrat upremo hudiču in da je potem hudiču prepovedano, da bi nas ponovno napadel. Ne, ravno nasprotno! Hudič ponovno, ponovno in spet ponovno pride, da bi nas preizkušal. To dejstvo zamaje tla mnogim kristjanom, ki zato omagajo in se predajo. Mislijo, da nimajo vsega potrebnega, da bi hudiča premagali. To pa je velika laž!

NAŠA NEPOPUSTLJIVA ODLOČENOST ZA OSVOBODITEV IZ SUŽENJSTVA MORA BITI VEČJA OD HUDIČEVE, KI SI PRIZADEVA ZA NAŠE JETNIŠTVO! Zato nas Božja Beseda vzpodbuja: **»Vse preizkušajte in kar je dobro, obdržite (DRŽITE TO, KAR JE DOBRO).** Zla, pa naj bo kakršno koli, se **vzdržite.**« (1. Tesaloničanom 5:21-22). Vsak vernik se mora čvrsto držati tega svarila.

Če verjamemo in smo nepopustljivi v našem upiranju se hudiču, BOMO VEDNO ZMAGALI!

Oklenimo se Božje obljube in jo pogumno oznanjajmo: **»Podvržite se torej Bogu, hudiču pa se uprite in bo od vas pobegnil.**« (Jakob 4:7).

Pobegnil izhaja iz grške besede *pheugo*. Ta pa pomeni: **izginiti, zbežati, uiti, iskati varnost s poletom, teči v silni grozi.** Vedeti moramo, da se nas sovražnik boji! Ko nas pogleda, ne vidi tega, ki ga vidi jo naši prijatelji; on vidi Jezusa, saj smo del telesa Jezusa Kristusa in tako Božji maziljenci! Če se bojujemo z mečem Duha, bomo iz vsakega boja izšli kot zmagovalci!

S čemer se v boju ne soočimo v imenu Jezusa Kristusa, se ne bo spremenilo! Ne bodimo plašni! Soočimo se s sovražnikom! Kako? **»Ker nas torej obdaja tako velik oblak pričevalcev, tudi mi odstranimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka prevzame, ter vztrajno tecimo v tekmi, ki nas**

čaka. **Uprimo oči v Jezusa, začetnika in dopolnitelja vere.**« (Hebrejcem 12.1-2a). On je ta, ki nam je dal Svojo vero in jo bo tudi dopolnil!

NAJVIŠJA STOPNJA UPIRANJA

»Uprite se mu, trdni v veri (**NEPOPUSTLJIVI V SVOJI VERI**). Saj veste, da prav takšno trpljenje prenašajo vaši bratje, ki so po svetu.« (1. Peter 5:9).

Predstavljajmo si, da je zlohota vojaška moč vdrla v našo deželo in jo držala podjarmljeno mnogo let. Da bi dosegli resnično osvoboditev, ni dovolj le direktno soočenje s sovražnikom v bitki, temveč eliminiranje vseh trdnjav, ki jih je le-ta postavil. To so lahko skrita minska polja, bunkerji, ipd. **Gre za sprevržen um, zlo razmišljanje, ki ga je satan uspel utrditi v svojih ujetnikih. Govorimo o psihološkem in ne o fizičnem spopadu.** Apostol Jakob se dotakne tega vidika bojevanja:

»Podvrzite se torej Bogu, hudiču pa se uprite in bo od vas pobegnil.« (Jakob 4:7).

METODA, KAKO SE HUDIČU UPREMO JE: PODVRŽEMO SE BOGU. Podvreči se: **vdati se, pokoriti se.**

To pa pomeni nenehno zaupanje v Boga in posledična ubogljivost vsemu, kar nam On naroči. Ko tako ravnamo, nas On vpelje na Božje poti, razmišljanja, principe življenja zase in za sprevršeni svet okoli nas.

ABSOLUTNA UBOGLJIVOST GOSPODU je glavna metoda bojevanja se zoper sovražnikove trdnjave in napade. To je način kako se z Gospodom dvigamo na vedno nove, višje ravni avtoritete in vladanja (kraljevanja).

»Res živimo v mesu, a se ne bojujemo v skladu z mesom. Orožje našega bojevanja ni meseno, ampak ima v Bogu moč, da podira trdnjave. Podiramo razmisleke in vsakršno visokost, ki se dviga proti spoznanju Boga, in vsako misel podvržemo poslušnosti Kristusu. Pripravljeni smo kaznovati vsako neposlušnost, ko se bo vaša poslušnost dopolnila.« (2. Korinčanom 10:3-6).

Hudičeve trdnjave so: miselni procesi, različna sprevršena razmišljanja, intelektualni pogledi, domišljija in ostali psihološki vzorci, ki so nasprotni Božjemu spoznanju in Njegovi volji. Takšna stanja src in razuma so nasprotna Božji resnici in so predmet duhovnega konflikta. Pavel pa nam po Svetem Duhu pravi, da nas **NAŠA UBOGLJIVOST (POSLUŠNOST) BOŽJI BESEDI OPOLNOMOČA, DA KAZNUJEMO VSAKO NEPOSLUŠNOST** (vse prej našteje hudičeve trdnjave)!

RAST V KRISTUSU, RAST V VLADANJU (KRALJEVANJU)

Naša stopnja avtoritete in moči raste, ko se uspešno spopadamo s sovražnikom. Z drugimi besedami, v vladanju rastemo in se krepimo.

»Ker je Kristus trpel v mesu, se tudi vi oborožite z istim mišljenjem: kdor v mesu (na svetu) trpi, neha z grehom, tako da v času, ki mu ostane v mesu (Tj. na svetu.), ne živi več za človeška poželenja, ampak za Božjo voljo.« (1. Peter 4:1-2).

Tisti, ki so se soočili s trpljenjem zaradi stisk na tem svetu, so nehali z grehom. Kaj Peter misli s to trditvijo? **Govori o doseganju stopnje duhovne zrelosti, postati dorasli mož in žena v Kristusu.**

Duhovno odrasla oseba Božjega kraljestva ne živi več za človeške želje, ampak je popolnoma predana natančni ubogljivosti Božji volji. Ne popušča pod pritiski sistema tega sveta, ampak ima moč in

avtoriteto lomiti hudičeve trdnjave. Takšna oseba s svojo dopolnjeno poslušnostjo KAZNUJE vsako neposlušnost.

KAKO RASTEMO V DUHOVNEM SMISLU?

Fizična rast je posledica delovanja časa.

Razumski razvoj v primerjavi s fizičnim, ni omejen samo na čas. Imamo lahko čudežne otroke in intelektualno nerazvite odrasle. Je posledica učenja.

Duhovna rast in razvoj je posledica česa? Od česa je duhovna zrelost odvisna?? Odgovor: OD TRPLJENJA! »**Kdor v mesu (na svetu) trpi, neha z grehom.**« (1. Peter 4:1).

Argument: srečamo se lahko z mnogimi ljudmi, kristjani, ki so trpeli in so posledično postali zagrenjeni. Torej, pri doseganju duhovne zrelosti mora obstajati manjkajoči element.

Ta element najdemo v Hebrejcem 5:8 »**Čeprav je bil Sin, se je iz tega, kar je pretrpel, naučil poslušnosti**, dosegel popolnost in postal vsem, ki so mu poslušni, izvir (Db. povzročitelj.) **večnega odrešenja.**«

Ta vrstica nam kaže, da Jezus ni avtomatično deloval v poslušnosti, temveč se jo je moral naučiti. In naučil se jo je v perfektni meri.

KLJUČ: JEZUS SE JE NAUČIL POSLUŠNOSTI IZ TEGA, KAR JE PRETRPEL. Z DRUGIMI BESEDAMI: DUHOVNO RASTEMO, KO UBOGAMO GOSPODA TUDI, KO GREMO ČEZ STISKE IN TRPLJENJA. DUHOVNO SE KREPIMO, KO SE PODREJAMO BOŽJI MODROSTI TUDI TAKRAT, KO NAS LJUDJE OPRAVLJAJO, NAS PRIZADENEJO, GRDO RAVNAJO Z NAMI....ALI KO IZGUBIMO SLUŽBO, DOBIMO SLABO POROČILO OD ZDRAVNIKA IN NE VIDIMO POTI. KO SE ZNAJDEMO V STISKAH, PA SE VENDARLE ODLOČIMO IN VERJAJEMO BOGU IN NJEGOVI BESEDI, TUDI KO SE ZDI, DA JE TO V NASPROTJU Z LOGIKO NAŠEGA DOBREGA – TAKRAT DUHOVNO RASTEMO!!! ODLOČIMO SE, DA SE BOMO NEPOPUSTLJIVO UPRLI SATANOVIM NAPADOM S TEM, DA BOMO UBOGALI NAVODILA IZ BOŽJE BESEDE. TO JE ČAS, KO SE V NAS ODVIJA RESNIČNA DUHOVNA RAST!

Duhovna rast ne poteka takrat, ko sveti sonce in se ne soočamo s stiskami, katere moramo nujno premagati po navodilih Svetega Duha in Božje Besede.

Božji otrok se ne sme ustrašiti nevihte! V nevihti se izkaže Božja moč za veliko in v Gospodu vedno zmagoslavno!

PRIMER JOŽEFA:

Jožef je kot priljubljeni sin bogatega očaka Jakoba užival vso očetovo ljubezen, bogastvo in ugodje. Gospod mu je dal tudi dar sanj, ki jih je širokoustno, morda malo preveč bahavo, razlagal tudi svojim ljubosumnim bratom. Podal jim je tudi interpretacijo sanj, da se bodo sonce, luna in enajst zvezd priklonili pred njim. To je v bratih povzročilo ne samo ljubosumje, temveč tudi sovraštvo. Ob prvi priložnosti so ga prodal za sužnja potoči karavani, ki je bila namenjena v Egipt.

Jožefu se je zgodila neopisljiva krivica. Prodati ga za sužnja, je bilo skoraj tako kruto kot ubiti ga. V tistem času je bilo sila pomembno imeti sina, ki je nosil očetovo ime in nasledil njegovo premoženje. Jožefovi bratje so ga oškodovali teh privilegijev. Izbrisali so njegovo ime in mu vzeli identiteto, ki je zaznamovala njegovo življenje. Če si bil v tistem času prodan v tujo deželo kot suženj, je pomenilo, da boš ostal suženj za vse življenje. Tudi tvoja žena in otroci bodo sužnji. Vse to so storili Jožefovi bratje Jožefu, njegova kri in meso!

Upravičeno se je zdelo, da Jožef nikoli več ne bo videl svojega očeta, matere, prijateljev, svoje domovine. **Zdelo se je, da je Jožef za vedno izgubil možnost izpolnitve svojih, od Boga danih, sanj.** Vendar mi ne živimo po gledanju, temveč po veri!

Jožef je v Egiptu najprej deset let služil Putifarju, pomembnemu faraonovemu uradniku. Nikoli ni dobil nobene vesti od doma in po določenem preteklem času ni mogel več pričakovati očetove pomoči in ponovne vrnitve domov. Gospod pa je Jožefa blagoslavljal in Putifarjeva hiša se je krepila zaradi Jožefa. Prišel pa je čas, ko je Putifarjeva žena vrgla svoje oči na Jožefa in ga želela prisiliti v nemoralnost. Jožef se je njenim ukanam uprl in zbežal. Zaradi njenih lažnih obtožb se je Jožef znašel v egiptovski temnici, v zaporu.

To so bila temačna mesta, ki v višino niso merila več kot 1,5 metra. Bilo je temno, vlažno, brez sončne svetlobe in toplote. Jetniki so dobili ravno dovolj hrane in vode, da so preživeali, ker bi bila smrt prelahka kazen za njih. Božja Beseda nam razkriva Jožefovo stanje v zaporu: **»Poslal je moža pred njimi, za sužnja je bil prodan Jožef. Z verigo so mučili njegove noge, v železo je prišla njegova duša do časa, ko je prišla njegova beseda, ko ga je prečiščeval Gospodov izrek.«** (Psalm 105: 17-19).

Če bi bil Jožef egiptovski suženj, bi zanj obstajal še kanček upanja. Tako pa je bil tujec, suženj, ki je bil obtožen posilstva žene faraonovega glavnega uradnika. **Jožef po človeško ni imel nobenega upanja.** Njegova trenutna pozicija je bila najbližja tistega, ki je že mrtev.

Ali si lahko predstavljamo Jožefove potencialne misli? *Služil sem Putifarju z vsem srcem, s predanostjo, z integriteto več kot deset let. Ostal sem zvest Bogu in se uprl nemoralnim preizkušnjam. Ali je to moja nagrada za poslušnost? Če bi vendar imel spolni odnos s Putifarjevo ženo, ne bi nihče izvedel o tem in sedaj ne bi trohnel v tej temnici...*

Jožef je imel v zaporu zelo, zelo omejeno svobodo, vendar je še vedno imel pravico do izbiranja svojih misli in se je lahko odločal za svoje odzive na storjena kruta dejanja zoper njega. Ali bo postal ciničen, zamerljiv, ali poln grenkobe? Ali bo v sebi razvijal misli in hotenja po maščevanju? Ali pa se bo nepopustljivo upiral negativnim mislim in čustvom, ki so nedvomno preplavila njegovo dušo.

Po vsej verjetnosti Jožef ni takrat slutil, da je bilo zaporedje vseh teh dogodkov BOŽJI NAČIN PRIPRAVE ZA NJEGOVO VLADANJE. JOŽEF SE JE UČIL POSLUŠNOSTI SKOZI TRPLJENJE, KO JE BOGU ZAUPAL IN GA UBOGAL SKOZI POTEK VSEK STISK, KI SO SE ZGRNILE NAD NJEGOVO MLADO ŽIVLJENJE. Njegove mišice ubogljivosti so bile pod maksimalnim naporom. Prav gotovo je vse v njemu vpilo: »Odnehaj!« Ali je slišal nebeško vzpodbujanje: »Vzdrži! Ne predaj se!« Človeška logika bi mu narekovala pot maščevanja.

ALI SO TA DOGAJANJA BOGA PRESENETILA NEPRIPRAVLJENEGA?

Med obdobjem svojega jetništva v zaporu, je Jožef prav gotovo pomislil, da so za vse krivi njegovi bratje, ki so ga izdali in prodali v sužnost.

Kolikokrat lahko tudi mi imamo podobne misli:

- Če ne bi imel takšnega šefa, bi že zdavnaj napredoval.
- Če ne bi šlo za mojega bivšega moža, se ne bi nikoli znašla v takšni finančni zmešnjavi.
- Če me ljudje na delu ne bi tako ogovarjali, ne bi izgubil službe in se sedaj ne bi znašel na cesti.
- Če se moja starša ne bi ločila, bi bilo moje življenje normalno.

Ironična resnica je, da takšne trditve le oslabijo našo zmožnost upiranja se vsemu, kar nas bi v končni fazi poškodovalo. **RESNIČNO GROŽNJO NE PREDSTAVLJAJO NAŠE SOVRAŽNE OKOLIŠČINE, TEMVEČ NAPAČNA VEROVANJA IN MISLI, KI SE PRIKRADEJO MED STISKAMI IN TRPLJENJEM. NEPOPUSTLJIVO MORAMO VERJETI V BOŽJI NAČRT ZA NAŠA ŽIVLJENJA IN SE ODLOČNO ZOPRSTAVITI VSAKI LOGIKI, KI JE NASPROTNA NJEGOVI RAZODETI BESEDI! NOBENA OSEBA, NITI SAM HUDIČ NAS NE MORE OROPATI BOŽJE VOLJE ZA NAŠA ŽIVLJENJA.**

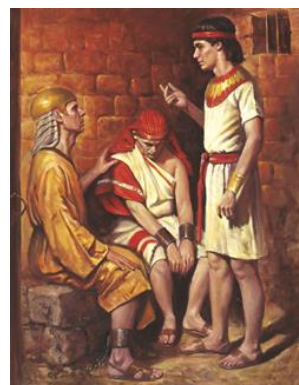
Jožefovi bratje so se močno potrudili, da bi uničili Božjo vizijo za Jožefovo življenje. **»Dajmo, ubijmo ga in ga vrzimo v kak vodnjak! Potem porečemo: »Divja zver ga je požrla.« Bomo videli, kaj bo iz njegovih sanj!«** (1. Mojzesova 37:20). Ali mislite, da Bog tega ni v naprej vedel? Ali mislite, da so ga presenetili nepripravljenega? Absolutno ne! Vendar je na žalost takšno sliko - nepripravljenega, presenečenega Boga - marsikdaj razbrati iz naših reakcij na dane situacije.

JOŽEFOVA NAJVEČJA PREIZKUŠNJA

Kaj ko bi se maščeval? Če bi Jožef tako razmišljal, bi koval načrte proti Božji volji. Zakaj? Razmišljal bi kako bi lahko ubil svoje brate in jim povrnil za vso prizadejano zlo. S tem pa bi ubil deset patriarhov Izraelovih rodov, vključno z Judo, iz katerega rodu izvira kralj David in še mnogo pomembnejše – Jezus Kristus! Res je! Ti, ki so tako kruto ravnali z Jožefom, so postali izraelski očaki!

Jožef se je torej moral nepopustljivo upirati argumentom, logiki, imaginacijam, ki so se dvigovale proti spoznanju Božjih poti. Moral je ohraniti Božjo obljubo, ko je nastopila zanj najpomembnejša preizkušnja.

V zapor sta bila vržena dva faraonova služabnika: pek in točaj. Oba sta imela mučne sanje, ki sta jih povedala Jožefu. Kakšen je bil Jožefov test? **ALI BO LAHKO OZNANJAL BOŽJO ZVESTOBO TEMA DVEMA MOŽEMA TUDI, KO SAM ŠE NI VIDEL IZPOLNITVE NITI KANČKA SVOJIH SANJ?** Pomislite: Jožef je imel pred mnogimi leti sanje, ki so naznanjale njegovo vladanje bratom. Bratje naj bi služili njemu, Jožefu. Vendar se kljub mnogim letom ni izpolnil niti delček teh sanj. Če bi Jožef tako razmišljal, ne bi točaju in peku naznanil Božjo razlago in hkrati Božjo zvestobo v izpolnjevanju obljub.

Minili sta spet naslednji dve leti, ko se ga je izpuščen točaj spomnil in ga pripeljal pred faraona, da bi tokrat razložil faraonove mučne sanje. Tako je Jožef nenadoma postal drugi najmogočnejši človek v Egiptu, takoj za samim faraonom. Končno, po sledečih devetih letih, so bratje res prišli in se priklonili pred Jožefom, kakor mu je bilo naznanjeno v sanjah.

JOŽEF NI VIDEL IZPOLNITVE SVOJIH SANJ DOLGIH 21 LET. Kako mnogo vernikov v tem obdobju omaga in se preda! Ker so Božje metode in časovne razporeditve različne od naših, se Gospodu pripisuje nedoslednost. Vendar **NI GOSPOD TA, KI ONEMOGOČI IN ABORTIRA SANJE, KI NAM JIH JE DAL. TO NAREDIMO MI SAMI!!!** Mi smo tisti, ki potrebujemo potrpežljivost, nepopustljivo vero in ubogljivost! Vsa Božja moč nam je na razpolago v Božji ekonomiji milosti. To je nezaslužen dar vsem, ki ga želijo. Potrebno nam je neomajno zaupanje v Božjo Besedo in nepopustljivost vere v Gospoda. Če ne omagamo, bomo dosegli izpolnitev obljub! Ne sabotirajmo svoje lastne usode, Božjega namena z nami!

RAZVIJANJE KARAKTERJA ZA VLADANJE (KRALJEVANJE)

Jožef je svojo pot začel kot razvajeni mladenič, ki se je malo rad širokoustil. Vendar ni ostal v takšnem stanju. Ko je zanj nastopil čas stisk in trpljenja, je ostal ubogljiv Božji Besedi. Zato se je v njem razvijal karakter, ki ga je v končni fazi potreboval za vladanje. Če bi v sebi pestoval grenkobo, prizadetost, zamere in sovraštvo do bratov, bi se jim zlahka maščeval. Ko pa je prišel njegov čas vladanja, je namesto maščevanja dal svojim nevrednim bratom tisto, kar je bilo najboljše v vsem Egiptu.

V Jožefu se je izoblikoval zrel karakter, Kristusov karakter; ker je blagoslovil svoje brate, ki so ga prekleli in je delal dobro njim, ki so ga sovražili. »Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo, da boste postali sinovi svojega Očeta, ki je v nebesih. On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim.« (Matej 5:44-45).

Poglejmo še zaključek našega teksta v 1. Petru 5:9-10 »Uprite se mu, trdni v veri. Saj veste, da prav takšno trpljenje prenašajo vaši bratje, ki so po svetu. Bog vse milosti, ki vas je po Kristusu Jezusu*

poklical v svojo večno slavo, vas bo po kratkem trpljenju sam **izpopolnil, utrdil, okreпил in postavil** na temelj.«

- Izpopolnil
- Utrdil
- Okrepil
- Postavil

Vse to je Gospod počel v Jožefovem življenju, medtem ko je Jožef ostal nepopustljiv v poslušnosti Gospodu v času trpljenja. Če ostanemo nepopustljivi v poslušnosti Božji Besedi in jo pogumno oznanjamo v času trpljenja, bomo sigurno želi bogato žetev izpolnjenih Božjih obljub in videli uničenje sovražnikovih trdnjav. Ljudje okoli nas bodo priče velikim blagoslovom, ki dosežejo te, ki so nepopustljivi v svoji veri in poslušnosti Gospodu. V kakšno grandiozno življenje nas kliče sam Stvarnik! Za nas je imel dobre načrte še preden smo bili formirani v maternici svoje matere. Poklicani smo v velika Božja dela!